

A Krúdy-figuráktól az uzorásokig

Mióta világ a világ, az ember mindig szeretett játszani – inkább nyerni, veszíteni nem annyira. Lehet ez időtöltés és lehet megszállottság. Mert ki ne hallott volna olyan esetekről, amikor valaki elkártyázta vagyonát, eljátszotta jó hírnevét és kiszolgáltatottságában tönkrement, öngyilkos lett, stb.? Ezek a klasszikus esetek, nagy íróink regényeinek szereplői, történetei – a kártyázó, lóversenyre járó dzsentr, **Mikszáth Kálmán** vagy **Krúdy Gyula** figurái (egyébként Krúdy is nagy szerencsejátékos volt, időszakonként hatalmas adósságokkal). Vagy maga **Dosztojevszkij**

, aki saját fiatalkori élményeiből (nem véletlenül...) írta

A játékos

című kisregényét. De mi van a mai modernkori dzsentrikkel, akik napjainkban szenvedélyesen pakolják a pénzt a félkarú rablóba, szédülnek a rulett asztal mellett vagy éppen sorozatban a harmadik éjszakát töltik alvás helyett kártyázással vagy internetes online-játékkal? S az adósság csak gyűl, gyűl, a zseb és a bankkártya csak ürül és tovább ürül... Kamat kamat hátán, kölcsön, ki- vagy bekapcsolt telefon, bujkálás az uzorások, hitelezők előtt és az a rengeteg, iszonyatos mennyiségű hazugság. Az ördögi kör, amiből nagyon nehéz a kilépés.

Mégis meg kell próbálni.

A képlet általában egyszerű: egy kíváncsiságból kipróbált játékgép, ami több kocsmában vagy különböző szerencsejátékokra specializálódott egységben megtalálható, apró bele, vesztés, nyereség. Majd nyereség után még egyszer. És még egyszer. Vesztés. A szakirodalom ma már betegséggént írja le a játékszenvedélyt, a beteg tüneteit – és ezekben nagyon sokszor közeli vagy távoli hozzátartozónkra, barátunkra tudunk ismerni. A fizikai elváltozások általában az ápolatlanság és a súlycsökkenés, a beesett arc és szemek, a kialvatlanság tünetei. A viselkedésbeli elváltozások az állandó pénzkérés, az ígéretetés, a könyörgés, az égre-földre való esküdözés. Hogy majd megadja. Mikor is? Amikor nyer... Nyer...?

Magyarózd,
Románia

[http://www.bonuspastor.ro](#)